

Литературни страници, вдъхновени от „Българската Коледа“

Да запазим светлината

Няма друг народ в света, който да е толкова богат със своето милосърдие, обич и грижа за хората в беда. Вече години наред „Българската Коледа“ носи надежда за болни деца. Други инициативи подпомагат деца и възрастни в неравностойно положение. Това обединява всички българи, които даряват своята доброта, за да бъде животът смислен и красив. Милосърдието, добротата, обичта – това е нашата българска светлина, която ни прави горд и достоен народ.

Издава литературен клуб

“Добротворчество”

Второ СОУ „Проф. Никола Маринов“
Гр. Търговище
2010 г.

Коледно обещание

На Рождество Христово обещаваме
добри да бъдем, радост да даряваме.
Тогава в чудесата вярваме най-силно
и мир да има молим се безспирно.
Изпълнени с надежда и любов,
очакваме със трепет божий благослов.
Край коледна елха красива
децата чувстват се щастливи,
вълшебни мигове, неповторими,
за всички те да бъдат достижими.
Прозорецът открехнат ще напомни,
че сбъдват се мечтите ни огромни,
че в нощ, осяяна с безброй звезди
доброто, вярвай! – предстои.
И в коледната свята нощ вълшебна
добрият старец пак ще долети,
подаръци раздава от душа
напомня ни, че всички сме деца.
Коледа – веднъж в годината е тя!
Свят ден, оставащ в паметта!

Лидия Красмирова Йорданова - IX б клас

Трябва да вярваме!

Да направиш някого щастлив - това е смисълът на Коледа, най-светлият християнски празник! Нещастни хора има безброй по света, но болните дечица будят най-голямо съчувствие. И ако им помогнем, те ще повярват в чудесата. Всяка година прави чудеса кампанията „Българската Коледа”, която събира огромни средства за болните деца в България. Всички те получават най-безценния подарък – помощта на хората, за да оздравеят. Колкото и малко да имаш, за децата трябва да дадеш. Защото една мъдрост гласи: „Ръка, която дава, не обеднява.” Нека по Коледа бъдат богати душите ни! И не само тогава!

Какви чувства събужда у хората Коледа? Тогава стават по-добри, по-мили и по-вярващи. Защо по това време от годината има толкова любов? Това ли ни кара да чувстваме празника? Защо тогава започваме да обръщаме повече внимание не само на близките ни хора, но и на другите, започваме да помагаме на нуждаещите се. Но защо не го правим през останалата част от годината? Този празник ни кара да се събудим от „зимния сън” на нашето безразличие и да погледнем света с други очи – с любов. Това е чудото, наречено Коледа - любовта и вярата в доброто.

Коледа! Това е най-големият християнски празник! Аз не съм християнин, но вярвам, че този празник прави всички по-добри и по-мили. Независимо дали сме християни или мюсюлмани, трябва да отворим душите си за добротата и светлината - няма значение каква религия изповядваме. Важното е празникът да не е само повод за почивка и веселие, а и за равносметка на живота и поведението ни.

А вярваме ли в приказките за Дядо Коледа, за джуджетата и за елена Рудолф? Всеки си е задавал този въпрос. Но се чудя защо се питаме и защо се съмняваме. Аз вярвам, вярвам в чудесата и в приказките, защото те ми дават нещо, което никой друг не може да ми даде – възможността да мечтая. Трябва да вярваме! В Дядо Коледа или в нещо друго - няма значение, но трябва! Независимо дали сме в детската градина, или бързащи да пораснем тийнейджъри, или възрастни хора.

Трябва да вярваме! Коледа е! Стават чудеса!

Мустафа Бехчетов Мустафов - IX б кл.

Всеки върши добрини. Едни помагат, други даряват, трети спасяват живот. Но това не е достатъчно за нашия свят. Не е достатъчно за децата без дом и семейства.

Децата не са просто предмети, за които даряваме пари. Те са души, на които ние подаряваме надежда. Нека дарим един лев за „Българската Коледа”, за да имат и те щастливо детство.

Симона Е. Братоева - VIII г клас

Розовата рокличка

Наближаваше Коледа. Минавахме с мама през центъра на града. От празнично украсените витрини ни махаха Дядо Коледа и джуджетата. Но на мене не ми беше забавно, защото ме болеше зъб – отивахме на зъболекар.

Докато чакахме, в чакалнята на кабинета влязоха мъж, жена и с тях две момиченца, които бяха облечени в красиви розови роклички. По-голямото отиде с баба си в кабинета, а по-малкото остана с дядо си да чака. Започнахме разговор и разбрахме, че това е Джени, за която се грижи приемно семейство. Дядото ни разказа, че тя е на 3 години и е от няколко месеца при тях. Не можеше добре да говори, защото не е общувала с много хора в дома, откъдето са я взели. Джени беше много хубава, с черна коса и кафяви очички. Постоянно прегръщаше дядо си и питаше за баба си и кака Ани. Дядото на Джени каза, че тя често повтаря: „Кога ще купим мама?“ Той сподели, че ще им бъде много мъчно за момиченцето, но ще се радва много, когато то си намери истински родители, които да го осиновят.

Тръгнахме си и аз почти забравих за болките в зъболекарския кабинет. Минахме пак през центъра и аз отново гледах празничната украса за Коледа. На площада се издигаше огромна елха с ангелче на върха. Мама ми обясни какво значи приемно семейство - това са много добри хора, които заслужават уважение. Казах й, че много искам Джени да получи най-големия си подарък за Коледа – истински родители. Защото и нейното детство трябва да бъде розово – като рокличката й. Тогава погледнах към ангелчето на елхата, което сякаш ми намигна, и разбрах, че за Коледа наистина стават чудеса. Помислих си: „Колко е хубаво, че моите мама и татко ме обичат!“ Наближаваше Коледа...

Десислава Георгиева IV г кл.

**Колко трябва,
за да стоплиш душата
човешка?!
Само пламъчето на свещта...
...свещта на твоята милост...
Какво трябва, за да я сломиш
завинаги?!
Само вятър.
Отворете сърцата си,
надникнете в душите си.**

**Бъдете човечи,
а не просто хора.
Дарете надежда!
На Коледа,
казват,
стават чудеса.
Нека не е само
на Коледа...**

*Георги Ст. Георгиев -
XI б*

**Открийте вашата свещ
и запалете няколко клечки
кибрит.**

Помагаме на нуждаещите се, като правим дарения чрез SMS-и и други благотворителни мероприятия. От тези, нуждаещите се, голяма част са деца, които нямат родители и дом. Те мечтаят за същите неща като нас. Точно затова ние трябва да бъдем солидарни с тях. Нека всеки един от нас да направи дарение, било то с играчки, дрехи или чрез SMS, за да бъдат и тези деца щастливи.

Декември е. Навън е студено, облачно и сиво. Но на моето сърчице му е топло и весело. Идва Коледа – любимият ми празник. С брат ми ще украсим стаята си, заедно мама ще наредим играчките и гирляндите на елхата. И ще тръпнем в очакване на коледната нощ, когато ще получим мечтаните подаръци.

Радостта ми се помрачава, когато си помисля за тези деца, които нямат късмета да се родят здрави. Има толкова много дечица, които свързват Коледа с чудото, което искат да им се случи. Те не се радват на подаръци, тяхната мечта е да са живи и здрави, да посрещат празниците вън от болничната стая, сред семействата и приятелите си. Мечтаят да се събудят без болка, очите им да блестят от щастие, когато чуят: „Здрав си! Лошото мина!“

Харесва ми идеята „Българската Коледа“. Всеки може да дари левче. Едно левче, отделено с обич за децата на България. Може дори всички ние, децата, да се лишим от подаръците си, а паричките да бъдат дадени за болните деца. Нека да дарим надежда, а може би и живот! Нека да бъдем добри и човечни! Нека помислим за тези, които имат нужда от магията на коледната нощ, от вярата в доброто.

Никола Господинов – V 2 клас

Добри хора! Иде Коледа! Най-светлият празник ни кара да се усмихваме, да бъдем добри, да кажем мила дума, да зарадваме с подарък близки и приятели.

Но... тъжно е, че има деца, за които няма коледен подарък. Има деца, за които няма радост край коледна елха. Има деца, които не могат да се почувстват обичани в коледната нощ. Това са болните дечица, които живеят с надеждата, че на Коледа стават чудеса. Ние можем да направим чудото за тях, за да върнем вярата и радостта в сърцата им.

Атина Филева – V 2 клас

Много тъга и болка има в света. Рядко се срещат хора, с които можеш да ги споделиш, от тях да получиш вяра и надежда. Човек трябва да има огромно сърце и необятна душа, за да поема скърбите и радостта на другите, и то безкористно.

Любов и милосърдие, чест и достойнство, памет и съвест са най-ценните богатства на човека. Но не могат с пари да се купят. А нямаш ли ги - си беден. Тъжно е, когато проявяваме милосърдието си към бездомните деца само по Великден и Коледа. Тъжно е, че живеещите в разкош не виждат от прозорците на лъскавите си автомобили многото братчета на Гаврош по улиците. Този фалшив блясък! Това е блясъкът на лъжата, на корупцията, на дребнавата и подла завист. Това е посоката на кариериста, на мижитурката, на страхливеца.

Аз вярвам, че никой не може напълно да изгуби светлината и доброто в сърцето си.

Защото милосърдието и добрината са израз на човешкото в нас, на осъзнатата ни принадлежност да правим хората около нас щастливи.

Нека направим света, в който живеем, по - светъл, да го изпълним с повече топлина и добрина, за да бъдем по - щастливи.

Магдалена Пенчева – 18 г.

Огън на доброто запалете
и на него своите души стоплете.
Има тъжни хора по света,
за които са мираж мечтите,
с тях тъгата споделете
и света с любов дарете,
всяко зло унищожете.
Оставете само пламъчето бяло -
да ни топли през нощта.
Ала вече слънцето огряло!
Коледа е! Да се радват
всички по света!

Симона Стефанова 12 б кл.

Коледа свята нощ, топлина, с трепетни надежди за щастие. Нощ, която пълни сърцата ни с доброта. Нощ на човешко милосърдие и съпричастност към тези, които са лишени от топлината на семейството, към децата с нелека съдба, към болните и изоставените. Те не са по-лоши от нас, просто съдбата е лоша към тях. Ние можем да им помогнем, да върнем надеждата им, че на Коледа стават чудеса!

Иван Стойчев – VIII в клас

„Коледа е, стават чудеса”

Тя стопля с обич всяко недокоснато сърце,
с усмивка озарява натъженото лице.
Тя кара слепия да види всичко хубаво и мило
и учи ни да търсим и в грозното красиво.

На Коледа да се смирим и да целунем кръст,
да спрем да мразим или да сочим с пръст.
Да вярваме, че занаяпред ще бъдем по-добри,
ще можем да простим на враговете си дори.

Небето свято озарено е с безброй звезди,
с мечти за обич, приятелства и весели игри.
А коледарите огласят с викове нощта
и благославят с песни мир да има над света.

Всеки мечтае за нещо, но най-силно тогава -
в святата вечер за всеки има надежда голяма.
За всеки обречен и беден, за всеки нещастен, унил -
ще има надежда под покрива светъл и мил!

Димитър Димитров – IX б клас

Коледна питка

С баба питка днес ще месим,
казва, че е много лесно,
но не трябва да забравя
тя паричката чудесна.

В коледната вечер бяла
всички ще се съберем
и погачата на баба

сладко-сладко ще ядем.

Бабо, искам въщи всички
да са весели и здрави
и да сложим повече парички,
питка вкусна да направим.

Здраве и късмет да има
и на малки, на големи.
Колко много ми се иска
да се падне тя на мене!

И за всички по земята
коледна звезда да свети.
Да се сбъднат чудесата!
Да пребъде тя навеки!

IV г кл.

Десислава Георгиева

Вълшебна нощ

Вълшебна нощ, ти тайнствена и свята,
разстилаш се над цялата Вселена.
Нощ, пълна със надежда, нощ на чудесата.
Нощ, чакана като спасение, от доброта родена.
Защо ли точно тебе чакаме да дойдеш,
за да се случи нещо хубаво, добро.
Защо е толкова трудно „Ти” да можеш
добро да правиш, пък дори...едно
Когато Коледа настъпи,
ний сещаме се, че сме хора...
и чакаме пак някой да упъти
добрите ни дела и да дадем опора.
Сърцата ни отварят се, за да раздават ,
душите прошка търсят, молитви устните шептят,
и ето - чудесата стават.
Защо ли ?!...
Защото всички добрина, любов струят.
Когато си добър, когато даваш,
любов, разбиране и топлина,
когато с цялото си същество раздаваш,
във теб вълшебство има, има светлина.
И тази свята нощ, дарена ни от Бога
вълшебна е заради самите нас.
Как бих желала...но не мога -
аз времето да спра за час,
че още час да бъдат хората добри и щедри,
та още час надежда някой някъде да има...
И само час лицата тъжни да са ведри,
дори и час усмивки навсякъде да има.
Защо не може Коледа да бъде вечна
и всеки ден да стават чудеса.
Да бъдем винаги добри...химерата е далечна!

Защо не чуваме на любовта гласа.
Доброто е заложено във нас от Бога
и трябва само малко шанс да му дадем,
да бъде безразлична аз не мога
и ще живея с чудото аз всеки ден.

Стефани Стоянова

Ангелова 15 г.

Българската коледа

се деца.

клас,

вас,

родина,

година!

очите

душите!

**Единствена в света!
С нашите добри сърца
подкрепяме нуждаещите**

Ние, учениците от V г

отправляме своя глас към

граждани на нашата

помогнете и през тази

Нека грейне огънче в

и любов да стопли им

**SMS на номер 1117 !
С всяко обаждане помагате с 1 лев
на дете в беда.
Ние вече го направихме!**

Литературен клуб „Добротворчество”
Ръководител: Зорница Апостолова
Второ СОУ „Проф. Никола Маринов”
Гр. Търговище
2010 г.